

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Факультет журналістики

Кафедра міжнародної журналістики

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи

О.Б. Жильцов

2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Конфліктологія та практика переговорів

для студентів

спеціальності

061 Журналістика

рівня вищої освіти

другого (магістерського)

освітньої програми

061.00.07 Міжнародні медіа та цифрові комунікації

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА Код ЄДРПОУ 45307965	
Програма № <u>3228/25</u>	
Начальник відділу моніторингу якості освіти	
<u>Григорук</u> (підпис)	<u>ГГ</u> (прізвище, ініціали)
2025 р.	

Київ – 2025

Розробник:

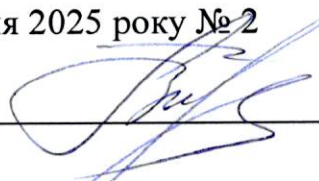
Скорофатова Анна Олександрівна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародної журналістики

Викладач:

Скорофатова Анна Олександрівна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри міжнародної журналістики

Робочу програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри міжнародної журналістики Факультету журналістики

Протокол від «16» вересня 2025 року № 2

Завідувач кафедри _____ Віталій ТЕРЕЩУК

Робочу програму погоджено з гарантом освітньої програми 061.00.07 Міжнародні медіа та цифрові комунікації

_____ . _____ . 2025 р.

Гарант освітньої програми _____ Віталій ТЕРЕЩУК

Робочу програму перевірено

_____ . _____ . 2025 р.

Заступник декана _____ Роксолана ДЬЯЧЕНКО

Пролонговано:

на 20__/20__ н.р. _____ (_____). «__» _____ 20__ р., протокол №__

на 20__/20__ н.р. _____ (_____). «__» _____ 20__ р., протокол №__

на 20__/20__ н.р. _____ (_____). «__» _____ 20__ р., протокол №__

на 20__/20__ н.р. _____ (_____). «__» _____ 20__ р., протокол №__

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика дисципліни за формами навчання
	денна
Вид дисципліни	вибіркова
Мова викладання, навчання та оцінювання	українська
Загальний обсяг кредитів/годин	5 / 150
Курс	2
Семестр	1
Кількість змістових модулів з розподілом	5
Обсяг кредитів	5
Обсяг годин, зокрема:	150
<i>Аудиторні</i>	40
<i>Модульний контроль</i>	10
<i>Семестровий контроль</i>	–
<i>Самостійна робота</i>	100
Форма семестрового контролю	залік

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

В сучасному світі конфліктні ситуації є невід’ємними атрибутами соціальних, політичних, економічних та інформаційних процесів. Конфліктологія як наука є особливою міждисциплінарною галуззю, що об’єднує технології різних дисциплін (соціологія, психологія, політологія, медіазнавство тощо) для аналізу та управління цими явищами. Дисципліна «Конфліктологія та практика переговорів» покликана сформувати у майбутніх фахівців систему компетенцій з діагностики, запобігання і мирного вирішення соціальних конфліктів, зокрема через ефективні переговорні стратегії в умовах міжнародних комунікацій, журналістської діяльності та безпекових студій.

Предметом вивчення дисципліни є закономірності виникнення, розвитку та розв’язання конфліктів, моделі та стратегії переговорного процесу, тактики переговорів, психологічні аспекти комунікації, а також практичні методи медіації, фасилітації і інформаційного менеджменту під час криз. Крім того, дисципліна інтегрує теоретичні знання з практичними кейсами сучасних дипломатичних і медіарозслідувань, демонструючи роль міжнародних комунікацій і PR-технологій у врегулюванні конфліктів. В курсі аналізуються міжнародні конфлікти, гуманітарні переговори, антитерористичні переговори, переговори у збройних конфліктах, переговори у ситуації культурних конфліктів та роль медіа у конфліктах.

Об’єктом вивчення є конфлікт як соціальний феномен та переговорні процеси, що проявляються в різних соціально-політичних, міжнаціональних і інформаційних контекстах.

Дисципліна «Конфліктологія та практика переговорів» є вибіркоким компонентом освітньої програми «Міжнародні медіа та цифрові комунікації» у вибіркокому блоці 1 «Міжнародні медіакомунікації в кризових умовах», який розширює розуміння студентів про роль журналістики в глобальному масштабі та надає практичні інструменти для ефективного управління конфліктами через переговорні стратегії та тактики.

Метою програми є підготовка компетентних фахівців, здатних аналізувати та прогнозувати конфліктні ситуації й мирно їх вирішувати за допомогою переговорів. Отримані компетенції відповідають сучасним потребам у сферах міжнародних комунікацій, журналістики та безпекових студій.

Основні завдання дисципліни:

- оволодіти ключовими поняттями і теоретичними підходами до вивчення конфліктів;
- аналізувати типології конфліктів, їхні атрибути та контекстні фактори;
- навчитися ідентифікувати та застосовувати переговорні стратегії і тактики;
- формувати компетенції практичного врегулювання конфліктів: розробка сценаріїв переговорів, кейс-аналіз, моделювання кризових переговорів (антитерористичні, гуманітарні, обмін полоненими та ін.);

- освоїти методи медіації і фасилітації, зокрема техніки посередництва та управління переговорами;
- вивчити етичні та правові аспекти (МГП, права військовополонених, етичні дилеми переговорів) та їхнє практичне застосування у практиці;
- розвинути аналітичні компетенції: підготовка аналітичних есе, порівняльних і рефлексійних завдань, медіа-аналізів і рекомендацій для практики (меморандуми, алгоритми дій).

Після опанування дисципліною мають бути сформовані такі **компетентності**:

загальні:

- **ЗК06** Здатність приймати обґрунтовані рішення;

спеціальні (фахові):

- **СК03** Здатність приймати ефективні рішення у сфері журналістики;
- **СК04** Здатність управляти робочими або навчальними процесами у сфері журналістики, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів;
- **СК06** Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі журналістики у широких та/або мультидисциплінарних контекстах, за умов неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності;
- **СК07** Здатність забезпечувати та оцінювати стратегічний розвиток команди.

3. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ ЗА ДИСЦИПЛІНОЮ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен *знати*:

- основні поняття та типології конфліктів: соціальні, політичні, міжнаціональні, культурні, глобальні, локальні; їхні атрибути, сторони, ресурси, контекст та форми прояву;
- теоретичні підходи до аналізу і вирішення конфліктів: структурний, функціональний, інтеракціоністський, гуманістичний; трансформація конфлікту та концепції позитивного і негативного миру;
- класичні і сучасні моделі переговорів: позиційна, інтегративна, принципова; BATNA, ZOPA та їх застосування у міжнародних і локальних переговорних процесах;
- психологічні аспекти переговорів і кризових ситуацій: поведінка сторін, вплив емоцій, маніпуляції, ефект синдрому Стокгольма, комунікативні бар'єри;
- методи медіації та фасилітації: техніки посередництва, побудова рапорту, управління динамікою переговорів;
- етичні та правові стандарти ведення переговорів: міжнародне гуманітарне право (МГП), права військовополонених, принципи гуманітарної допомоги, етичні дилеми та баланс між гуманітарними і політичними цілями;
- роль медіа у конфліктних та переговорних процесах: інформаційний вплив, легітимізація, маніпуляції, дезінформація, контроль інформаційних потоків;
- особливості гуманітарних, антитерористичних та збройних переговорів, включаючи евакуації цивільних, захоплення заручників, переговори щодо стратегічних об'єктів та критичної інфраструктури;
- закономірності переговорів у культурних конфліктах: ідентичність, цінності, традиції, релігійні переконання, міжкультурні бар'єри;
- інституційні механізми врегулювання конфліктів: роль міжнародних організацій, правові механізми контролю та гарантії виконання домовленостей;
- приклади реальних міжнародних і українських кейсів переговорів та конфліктів;
- методи аналітичної роботи журналіста під час конфліктів: оцінка джерел, аналіз переговорних процесів, підготовка рекомендацій та аналітичних матеріалів;

вміти:

- аналізувати конфліктні ситуації з урахуванням типу конфлікту, сторін, інтересів, ресурсів та контексту;
- розробляти переговорні стратегії та тактики, враховуючи BATNA, ZOPA та психологічні аспекти взаємодії сторін;

- застосовувати медіаційні та фасилітаційні методи для врегулювання конфліктів у практичних кейсах;
- проводити аналітичну роботу з реальних і змодельованих кейсів: оцінювати ефективність переговорних стратегій та ризики їх реалізації;
- використовувати медіа як інструмент переговорного процесу: оцінювати інформаційний вплив, виявляти маніпуляції та контролювати інформаційний потік;
- планувати та моделювати переговори у кризових ситуаціях;
- формувати аналітичні документи та рекомендації: меморандуми, алгоритми дій, сценарії переговорів, оцінка потенційних наслідків;
- визначати етичні і правові межі прийнятних рішень та застосовувати міжнародні стандарти у практичних переговорах;
- застосовувати методи порівняльного аналізу міжнародних та внутрішніх кейсів для оцінки ефективності переговорних процесів;
- розпізнавати культурні та релігійні бар'єри, аналізувати ціннісні конфлікти та розробляти стратегії міжкультурної комунікації.

У процесі вивчення дисципліни формуються такі **програмні результати навчання**:

- **РН07** Дискутувати зі складних комунікаційних проблем, пропонувати і обґрунтовувати варіанти їх розв'язання;
- **РН13** Організовувати роботу колективу, забезпечувати професійний розвиток його членів та досягнення поставлених цілей.
- **РНУ16** Організовувати професійну діяльність (власну та колективу) з урахуванням специфіки медіакультури (глобальної, регіональної, національної).

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви змістових модулів і тем	Усього	Розподіл годин між видами робіт					Самостійна
			Аудиторна:					
			Лекції	Семінари	Практичні	Лабораторні	Індивідуальні	
Змістовий модуль 1. Конфліктологія: огляд основних теорій та концепцій конфліктів і способів їх розв'язання								
1	Природа та типологія конфліктів	16	2		2			12
2	Основні теорії та концепції вирішення конфліктів	12	2		2			8
	<i>Модульний контроль</i>	2						
	Разом	30	4		4			20
Змістовий модуль 2. Переговорний процес: стратегії та тактичні моделі								
3	Стратегії переговорів на великих політичних та соціальних майданчиках: від позиційної боротьби до принципової інтергації	14	2		2			10
4	Тактики переговорів: маневри, дедлайни, посередництво, спойлери та інформаційні операції	14	2		2			10
	<i>Модульний контроль</i>	2						
	Разом	30	4		4			20
Змістовий модуль 3. Антитерористичні переговори: стратегії, тактики, кейси								
5	Кризові переговори при захопленні заручників: мета, моделі, психологія, етичні дилеми	14	2		2			10
6	Переговори під час захоплення стратегічних об'єктів: теорія, моделі,	14	2		2			10

	докладний аналіз кейсів						
	<i>Модульний контроль</i>	2					
	<i>Разом</i>	30	4		4		20
Змістовий модуль 4. Переговори в умовах збройних конфліктів							
7	Гуманітарні переговори в умовах війни: коридори, евакуації, допомога	14	2		2		10
8	Переговори про капітуляцію, здачу, полон і обмін військовополонених	14	2		2		10
	<i>Модульний контроль</i>	2					
	<i>Разом</i>	30	4		4		20
Змістовий модуль 5. Переговори у ситуації культурних конфліктів та інформаційного впливу							
9	Переговори у культурних конфліктах: ідентичність, цінності, традиції	14			4		10
10	Роль медіа у переговорних процесах: вплив, посередництво, маніпуляції	14			4		10
	<i>Модульний контроль</i>	2					
	<i>Разом</i>	30			8		20
	<i>УСЬОГО</i>	150	16		24		100

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1.

Конфліктологія: огляд основних теорій та концепцій конфліктів і способів їх розв'язання.

Лекція 1. Природа та типологія конфліктів

Типологія конфліктів, поняття конфлікту як соціального явища, атрибути конфлікту, підходи Карла Маркса, Макса Вебера, Георга Зіммеля, Йогана Галтунга, основні типи конфліктів — соціальні, політичні, міжнаціональні, глобальні, приклади сучасних кейсів (Black Lives Matter, протести в Гонконзі, Нагірний Карабах, війна в Сирії), взаємозв'язок між сторонами, інтересами, ресурсами, контекстом і формами прояву конфліктів, значення типології конфліктів для журналістів і коректного висвітлення подій.

Лекція 2. Основні теорії та концепції вирішення конфліктів

Основні теорії та концепції вирішення конфліктів, структурний, функціональний та інтеракціоністський підходи, механізми врегулювання на різних рівнях, теорії миробудування Дж. Бьортон, Й. Гальтунга, Дж. Ледерача, поняття негативного і позитивного миру, трансформації конфлікту, інституційні механізми врегулювання (ООН, ОБСЄ, міжнародні трибунали), практичні інструменти медіації, переговорів, арбітражу, стратегічної комунікації, роль журналіста у висвітленні процесів миротворення, структурних реформ і суспільних діалогів.

Практичне заняття 1. Типологія конфліктів: від теорії до практики

Аналіз типології конфліктів на прикладах реальних кейсів; відпрацювання схеми аналізу конфлікту (тип, сторони, інтереси, ресурси, форми вираження, контекст, механізми врегулювання, висновки для журналіста); вивчення особливостей соціальних, політичних, міжнаціональних та глобальних конфліктів. Кейс-аналіз: рух Оссуру Wall Street (США, 2011), президентські вибори у Білорусі (2020), курдське питання (Туреччина, Сирія, Ірак), війна в Афганістані (2001–2021). Формування аналітичних компетенцій класифікації конфліктів та визначення журналістських аспектів їх висвітлення.

Практичне заняття 2. Теорії вирішення конфліктів у дії

Застосування структурного, функціонального, інтеракціоністського та гуманістичних підходів до аналізу конфліктів; відпрацювання компетенції ідентифікації сторін, інтересів, ресурсів, форм вираження та контексту; аналіз кейсів: протести фермерів в Індії, Brexit, протести у Каталонії, рух за громадянські права в США, конфлікт у Південному Судані, процес примирення у Руанді, Мінські домовленості, Дейтонські угоди. Формування навичок порівняльного аналізу мирних процесів і оцінювання ефективності інституційних механізмів урегулювання конфліктів.

Рекомендовані джерела: основні — 1, 2, 5; додаткові — 4, 7, 8, 16.

Змістовий модуль 2. Переговорний процес: стратегії та тактичні моделі

Лекція 3. Стратегії переговорів на великих політичних та соціальних майданчиках: від позиційної боротьби до принципової інтеграції

Ключові переговорні стратегії — позиційна, інтегративна, принципова; порівняльна характеристика стратегічних технологій. Аналіз поняття BATNA (найкраща альтернатива домовленості) та ZOPA (зона можливих домовленостей) у контексті міжнародних і внутрішньополітичних процесів. Вивчення механізмів фреймінгу переговорів, інформаційних маніпуляцій і ролі медіа у формуванні переговорного контексту. Практичні кейси: іранська ядерна угода, Мінський процес, угоди України із західними партнерами щодо стратегічних ресурсів. Формування компетенцій розпізнавання переговорних стратегій, оцінювання інтересів і позицій сторін, визначення зон можливих домовленостей, а також журналістських підходів до висвітлення переговорних процесів.

Лекція 4. Тактики переговорів: маневри, дедлайни, посередництво, спойлери та інформаційні операції

Типологія тактичних прийомів у переговорному процесі; дедлайни, гра на межі, ефект якоря, послідовність кроків, пакетування, шаблон поступок. Роль часу як інструмента тиску та засобу структурування переговорів. Формати посередництва — фацілітативне, оперативне, директивне; функції посередника, ресурси легітимності, санкцій, економічних стимулів. Феномен спойлерів у мирних і політичних процесах, моделі їхньої нейтралізації. Інформаційні операції у переговорах — витоки, публічний пресинг, дезінформація, їхній вплив на перебіг переговорів і громадську думку. Етичні аспекти діяльності журналіста під час висвітлення переговорних тактик і маніпуляцій. Аналіз міжнародних кейсів: Карибська криза 1962 р., Кіпрський конфлікт (1960): перша пропозиція щодо автономії, Дейтонські угоди 1995 р., Белфастська угода 1998 р., Кемп-Девід 1978 р., Руанда 1994–1995 рр., Ізраїль–Палестина 2023–2025 рр., Лівія 2011 р., витоки WikiLeaks і MacronLeaks, дезінформаційні кампанії під час війни в Україні (2022–2025), переговорний процес у Нагірному Карабаху (2022–2025). У фокусі — практичні інструменти аналізу переговорної динаміки, визначення BATNA і ZOPA, виявлення тактичних маневрів і перевірка достовірності інформації під час медійного висвітлення міжнародних переговорів.

Практичне заняття 3. Переговорні стратегії. Формування BATNA та ZOPA. Вправи

Аналіз переговорних стратегій (позиційна, інтегративна, принципова), формування BATNA та ZOPA на прикладах міжнародних і змодельованих ситуацій. Розгляд завдань: морська блокада, спільна ріка, миротворча місія, мовне питання, вибори під контролем, культурна спадщина, енергетичний транзит, символічна столиця, санкційний режим, інформаційна війна. Центральний кейс — GERD (Grand Ethiopian Renaissance Dam): позиції сторін, інтереси, зони можливих домовленостей, переговорні бар'єри та механізми

компромісу. Акцент на практичному застосуванні понять BATNA, ZOPA, типології стратегій і інструментів аналітичного розбору переговорних процесів.

Практичне заняття 4. Переговорні тактики. Розбір кейсів

Відпрацювання компетенцій аналізу переговорних тактик — розпізнавання дедлайнів, гри на межі, ефекту якоря, послідовності кроків, пакетних угод, ролі посередництва, спойлерів та операцій інформаційного впливу; формування компетенцій визначення BATNA і ZOPA, верифікації джерел, етичної перевірки перед публікацією; практична робота у форматі групового аналізу кейсів: Ever Given, Суецький канал, 2021; Південно-Китайське море, регіональний стендоф, супутникові витоки; Газові переговори, Росія–Україна, зима 2009; Апеляційний орган СОТ, глобальний правовий вакуум; Лівія, внутрішні мирні переговори; Міграційна криза, Білорусь — ЄС, 2021; Морський газовий кордон Ізраїль–Ліван, 2022; США–Талібан, Доха, 2020; Обміни полоненими, США–Іран, 2016 - 2023.

Рекомендовані джерела: основні — 1, 3, 4, 5; додаткові — 7, 8.

Змістовий модуль 3.

Антитерористичні переговори: стратегії, тактики, кейси

Лекція 5. Кризові переговори при захопленні заручників: мета, моделі, психологія, етичні дилеми

Проблематика кризових переговорів у випадках захоплення заручників; цілі, етапи та пріоритети переговорного процесу; модель зміни поведінки (активне слухання, емпатія, контакт, вплив, зміна поведінки); структура кризового штабу та ролі його членів; класифікація захоплювачів — ідеологічно або політично мотивовані, кримінально-матеріально мотивовані, психоемоційно нестабільні індивідуальні нападники, камікадзе та гібридні сценарії; психологія заручників і прояви синдрому Стокгольма; етичні дилеми державної політики «без поступок» і баланс гуманітарних рішень; міжнародні кейси: Мюнхен 1972 — теракт організації «Чорний вересень» проти ізраїльської олімпійської команди; Могадішо 1977 — захоплення літака Lufthansa 181 бойовиками RAF і Фронту визволення Палестини; Беслан 2004 — масове захоплення школи № 1 у Північній Осетії; Maersk Alabama 2009 — піратське викрадення судна біля берегів Сомалі; Chase Manhattan Bank Brooklyn 1993 — переговори ФБР із грабіжниками банку; Lindt Café Sydney 2014 — одиночний нападник у стані психоемоційної дестабілізації; Патті Герст 1974 (США) — викрадення студентки угрупованням SLA та прояв синдрому Стокгольма.

Лекція 6. Переговори під час захоплення стратегічних об'єктів: теорія, моделі, докладний аналіз кейсів

Особливості переговорів у ситуаціях загрози стратегічним об'єктам та критичній інфраструктурі; багаторівневий характер ризиків — людський, технічний, екологічний, політичний і економічний; відмінність переговорів із залученням великої кількості стейкхолдерів — операторів, державних органів,

силових структур, міжнародних партнерів, страхових і консалтингових компаній; мультистейкхолдерна модель кризового реагування — координація між головним переговорником, технічними експертами, юристами, аналітиками, комунікаційними радниками; специфічні виклики — небезпека техногенних аварій, віддаленість об'єктів, дефіцит часу, обмеження політичних рішень. Міжнародні та українські кейси: In Amenas (Алжир, 2013) — напад ісламістів на газовий комплекс Tiguentourine; Чорнобильська зона (Україна, 2022); Запорізька АЕС (Україна, 2022–2025). У центрі аналізу — баланс між гуманітарними й технічними домовленостями, роль міжнародних організацій як посередників, важливість превентивного планування й кризових протоколів захисту інфраструктури.

Практичне заняття 5. Кризові переговори у ситуації захоплення заручників: практика прийняття рішень

Відпрацювання практичного застосування моделі ВССМ, аналіз поведінки різних типів захоплювачів, побудова емпатійного рапорту, контроль інформаційних каналів і прийняття етичних рішень під тиском на прикладах: теракт “Норд-Ост” (2002); облога Маунт-Кармел, секта “Гілка Давидова” (США, 1993); захоплення автобуса в Луцьку (Україна, 2020); бунт у в’язниці Аттика (США, 1971); пограбування банку Kreditbanken (Швеція, 1973); захоплення літака TWA 847 (1985); захоплення в Ісламському центрі, Вашингтон (США, 1977); облога Посольства Японії в Лімі (Перу, 1996–1997); криза з Посольством Домініканської Республіки, Богота (Колумбія, 1980); інцидент із Робертом Голлом (Канада, 2008).

Практичне заняття 6. Відпрацювання переговорних стратегій у ситуації загрози стратегічним об'єктам і критичній інфраструктурі

Відпрацювання переговорних стратегій у ситуаціях загрози стратегічним об'єктам і критичній інфраструктурі. Аналіз переговорних рішень і комунікацій у кейсах: захоплення Запорізької атомної електростанції (2022–2025), кіберінцидент у “Укренерго” (2023), інцидент на Дніпровській гідроелектростанції, криза на хімічному комплексі “ChemLine” та мультиоб'єктовий інцидент “Енергопорт”. Розглядаються структури кризових штабів, моделі взаємодії між державою, операторами й міжнародними посередниками, етичні межі поступок і технічна комунікація в умовах системних ризиків.

Рекомендовані джерела: основні — 5; додаткові — 9, 11, 14, 18, 19, 20.

Змістовий модуль 4.

Переговори в умовах збройних конфліктів

Лекція 7. Гуманітарні переговори в умовах війни: коридори, евакуації, допом

Практика та механізми гуманітарних переговорів у збройних конфліктах, їх класифікацію, етапи та ризики. Типи домовленостей — гуманітарні коридори,

тимчасові припинення вогню, евакуаціям поранених і цивільних, доступ гуманітарних організацій та створенню безпечних зон. Роль ключових акторів — сторін конфлікту, посередників, медичних та логістичних служб, а також інформаційних структур. Аналіз практичних кейсів: операції з евакуації цивільних із «Азовсталі» в Маріуполі (Україна, 2022), гуманітарні коридори в Східному Алеппо (Сирія, 2016), Стокгольмська угода щодо порту Ходейда (Ємен, 2018) та провал системи «безпечної зони» в Сребрениці (Боснія і Герцеговина, 1995) та ін.

Лекція 8. Переговори про капітуляцію, здачу, полон і обмін військовополонених

Комплексний аналіз переговорів про капітуляцію, полон і обмін військовополоненими як поєднання правових, політичних, військових і етичних аспектів. Норми міжнародного гуманітарного права, класифікація капітуляції, етапи переговорного процесу — від ініціації до документування, а також ризики маніпуляцій, порушення домовленостей і медико-правові виклики. У центрі уваги — роль нейтральних посередників, механізми гарантій і верифікації, принцип добровільної репатріації та процедура постобмінної підтримки. Аналіз кейсів: безумовна капітуляція Німеччини (1945), обмін між Ізраїлем і ХАМАС (2011), операції «Little Switch» і «Big Switch» під час Корейської війни (1953) та сучасні обміни між Україною й Росією (2022–2025), які ілюструють різні моделі переговорів, роль посередників і баланс між гуманітарними та безпековими цілями.

Практичне заняття 7. Стратегія припинення вогню та дипломатичні компроміси

Відпрацювання практичного застосування переговорних стратегій припинення вогню, аналізу моделей гуманітарних домовленостей і тактик контролю виконання угод на прикладах Корейського перемир'я (1953) та Зернової угоди (2022). Формування компетенцій у розробленні варіантів перемир'я, оцінюванні ризиків та ефективності механізмів контролю, розмежуванні понять «гуманітарна пауза», «тимчасове припинення» і «стале перемир'я». Відпрацювання компетенцій оцінювання політичних і військових наслідків домовленостей, вироблення аналітичних підходів до документування порушень, розроблення базових протоколів перемир'я і механізмів інформаційної стабілізації у кризових ситуаціях.

Практичне заняття 8. Аналіз переговорних процесів щодо капітуляції та обміну військовополоненими: правові стандарти, ризики і практичні алгоритми

Відпрацювання аналізу переговорів, пов'язаних із капітуляцією, обміном та утриманням військовополонених; застосування норм Третьої Женевської конвенції та процедур МКЧХ; оцінювання правових, етичних і гуманітарних ризиків під час підготовки, проведення та контролю обмінів. Опрацювання типів переговорних форматів — односторонніх, паритетних і через нейтральну

сторону; формування вмінь правової перевірки документів і структурування протоколів обміну. Аналіз кейсів: капітуляція Аргентини у Фолклендській війні (1982), обміни Іран – Ірак (1988–2003), переговори в Югославії (1992–1995), юридичний аудит «Протоколу про обмін», оцінка ризиків спотворення списків (2022), етична дилема уряду щодо звільнення підозрюваних у воєнних злочинах, чек-лист переговорника, роль медіа та маніпуляцій у зривах обмінів, аналіз ситуації тимчасового перемир'я під час обміну пораненими. Формування практичних компетенцій у юридичному, гуманітарному та комунікаційному забезпеченні переговорних процесів.

Рекомендовані джерела: основні — 2; додаткові — 6, 14, 17.

Змістовий модуль 5.

Переговори у ситуації культурних конфліктів та інформаційного впливу

Практичне заняття 9. Переговори у культурних конфліктах: ідентичність, цінності, традиції

Закономірності переговорного процесу в умовах культурних конфліктів, у яких вирішальну роль відіграють питання ідентичності, традицій, релігійних переконань і символічних цінностей. У центрі уваги — механізми міжкультурної комунікації, способи нейтралізації ціннісних суперечностей, етичні рамки діалогу між громадами різного світогляду. Технології аналізу культурних контекстів, чинники сприйняття легітимності сторін, роль релігійних авторитетів і посередників у стабілізації конфліктних ситуацій, інструменти відновлення довіри після ескалацій, балансу між свободою самовираження, культурною чутливістю та захистом прав людини як передумовам конструктивних переговорів у багатокультурному середовищі.

Практичне заняття 10. Розбір кейсів переговорів у культурних конфліктах

Аналіз й відпрацювання переговорних стратегій на прикладах конкретних кейсів, що відображають різні форми культурних ідентичнісних конфліктів у сучасному світі. Аналіз позицій сторін, структури інтересів, моральних дилем, тактик медіації та зниження напруги на основі практичних ситуацій — від міжрелігійних криз (карикатурний скандал у Данії, суперечки навколо храмових святинь Єрусалима, заборона хіджабів у Франції, атака на Charlie Hebdo) до внутрішніх соціокультурних протистоянь (мовна політика, декомунізація, демонтаж пам'ятників, культурна апропріація в медіа).

Практичне заняття 11. Роль медіа у переговорних процесах: вплив, посередництво, маніпуляції

Ознайомлення із підходами до аналізу ролі медіа у переговорах. Розгляд механізмів впливу ЗМІ на переговорні процеси, включно з інформаційним тиском, маніпуляціями, легітимізацією та дезінформацією. Розрізнення функцій медіа як актора переговорів, аргументу публічності та інструмента маніпуляції. Критичний аналіз контролю над інформаційними потоками та його вплив на

успішність домовленостей, розвиток компетенцій переговорної поведінки у відкритому інформаційному середовищі.

Практичне заняття 12. Розбір кейсів інформаційного впливу

Розбір кейсів про вплив медіа на переговори у міжнародній та внутрішній політиці, оцінка їх ролі як посередників, дестабілізаторів або акторів переговорів: WikiLeaks і дипломатичні переговори США (2010), мирний процес у Північній Ірландії (1998), CNN і війна в Перській затоці (1991), сирійські мирні переговори (2012–2016), Панамські документи (2016), Brexit (2016–2020), Al Jazeera і Арабська весна (2011), Буча і війна в Україні (2022), мирний процес у Колумбії (2012–2016), Facebook і Cambridge Analytica (2018–2021) та ін.

Рекомендовані джерела: основні — 5; додаткові — 2, 3, 6, 13.

6. КОНТРОЛЬ НАВЧАЛЬНИХ ДОСЯГНЕНЬ

6.1. Система оцінювання навчальних досягнень студентів

№	Вид діяльності	Максимальна кількість балів за одиницю	Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		Модуль 4		Модуль 5	
			Кількість одиниць	Максимальна кількість балів	Кількість одиниць	Максимальна кількість балів	Кількість одиниць	Максимальна кількість балів	Кількість одиниць	Максимальна кількість балів	Кількість одиниць	Максимальна кількість балів
1	Відвідування лекцій	1	2	2	2	2	2	2	2	2	-	-
2	Відвідування практичних занять	1	2	2	2	2	2	2	2	2	4	4
3	Робота на практичному занятті	10	2	20	2	20	2	20	2	20	4	40
4	Виконання завдань для самостійної роботи	5	5	25	10	50	10	50	10	50	10	50
5	Виконання модульної роботи	25	1	25	1	25	1	25	1	25	1	25
		Разом		74		99		99		99		119
Максимальна кількість балів: 490												
Розрахунок коефіцієнта: $490/100 = 4,9$												

6.2. Завдання для самостійної роботи та критерії її оцінювання

№ теми	Завдання	К-ть годин	Бали
Модуль 1			
1	Міні-есе «Чому конфлікт може бути як руйнівним, а так і конструктивним? (приклад із сучасної практики)»	4	5
	Аналітична таблиця «Типи конфліктів». Створіть таблицю з 3–4 типами конфліктів (соціальний, політичний, міжнаціональний, глобальний). Для кожного типу зазначте: приклад, сторони, інтереси, способи врегулювання.	4	5
	Кейс-аналіз ЗМІ. Знайдіть у медіа приклад сучасного конфлікту. Коротко (1 сторінка) проаналізуйте його за схемою: тип, учасники, інтереси, ресурси, форми вираження.	4	5
2	Порівняльна таблиця «Теорії вирішення конфліктів». Порівняйте структурний, функціональний та інтеракціоністський підходи: основна ідея, сильні сторони, обмеження.	4	5
	Створення міні-тесту. Складіть 5 тестових запитань (із варіантами відповідей) за темами «Типологія конфліктів» та «Основні теорії вирішення конфліктів».	4	5
Модуль 2			
3	Проаналізуйте конкретний міжнародний конфлікт (на вибір) з точки зору переговорних стратегій. Визначте, яка стратегія переважала і чому.	2	5
	Опишіть приклад переговорів у бізнесі чи політиці. Визначте ВАННА сторін і дайте оцінку, чия ВАННА була сильнішою.	2	5
	Складіть модель переговорів між двома сторонами (наприклад, мерія міста і громадські активісти). Опишіть їхні стратегії, ВАННА	2	5

	і можливу ZOPA.		
	Оберіть приклад переговорів у вашому житті (наприклад, з орендодавцем, роботодавцем, адміністрацією університету). Опишіть, які стратегії та тактики ви застосували, і чи була у вас BATNA.	2	5
	Розробіть сценарій переговорів для рольової гри (2–3 сторони). Опишіть вихідні позиції, BATNA, можливі тактики і очікувану ZOPA.	2	5
4	Знайдіть інформацію у новинах про будь-які багатосторонні переговори (наприклад, саміти G20, ООН). Проаналізуйте, як проявлялася стратегія «принципової інтеграції».	2	5
	Складіть порівняльну таблицю «Стратегії переговорів» (позиційна боротьба, компроміс, принципова інтеграція) і наведіть приклади з реальних кейсів.	2	5
	Підготуйте короткий аналіз ситуації , коли переговори зайшли в глухий кут. Запропонуйте 2 тактики, які могли б зрушити переговори з місця.	2	5
	Проаналізуйте публікації ЗМІ про один відомий переговорний процес. Визначте, які інформаційні операції застосовували сторони.	2	5
	Візьміть реальний приклад страйку (наприклад, у Франції чи США) і розгляньте, які тактики переговорів застосовували уряд і профспілки.	2	5
Модуль 3			
5	Аналітичне есе. «Етичні дилеми в переговорах із терористами: межі компромісу» (3–4 стор., з прикладами реальних кейсів)	2	5
	Кейс-аналіз. Проаналізуй реальний кейс антитерористичних переговорів (будь-який міжнародний або український приклад). Визнач: сторони, цілі, тактики, помилки, результати.	2	5
	Порівняльний аналіз. Порівняй підходи до антитерористичних переговорів у двох країнах (наприклад, США і Великій Британії). Вкажи: політику, етичні принципи, правові обмеження.	2	5
	Медіааналіз. Як журналісти висвітлюють переговори під час терористичних криз? Проведи порівняння 2–3 медіаматеріалів (українських і зарубіжних). Зроби висновок щодо стандартів безпеки й етики.	2	5
	Модель “ідеальних переговорів”. Розроби короткий сценарій переговорів із терористами (у вигаданій ситуації), описавши: ролі, етапи, ключові принципи безпеки, план дій кризового менеджера.	2	5
6	Психологічний профіль переговорника. Опиши, якими якостями має володіти переговорник у кризових ситуаціях. Додай приклади відомих фахівців або шкіл підготовки (наприклад, FBI Crisis Negotiation Unit).	2	5
	Інфографіка / схема. Створи візуальну карту етапів антитерористичних переговорів: контакт – оцінка – переговори – результат. Поясни логіку, додай короткі коментарі.	2	5
	Юридичний аналіз. Як міжнародне гуманітарне право регулює переговори з терористичними організаціями? Зроби короткий огляд відповідних статей Женевських конвенцій і позицій ООН.	2	5
	Дослідження фейлів. Розбери випадок, коли переговори	2	5

	провалилися. Проаналізуйте причини і запропонуйте альтернативну стратегію.		
	Рефлексивне завдання. «Чи варто взагалі вести переговори з терористами?». Аргументуйте свою позицію, спираючись на міжнародну практику, етику та право.	2	5
Модуль 4			
7	Аналітичне есе. «Моральна дилема капітуляції — зрада чи гуманність?». Проаналізуйте, як міжнародне гуманітарне право трактує капітуляцію: чи це завжди поразка, чи прояв гуманності задля збереження життя? Наведіть приклади історичних або сучасних кейсів, де рішення про капітуляцію врятувало життя людей.	2	5
	Порівняльний аналіз. «Женевські конвенції 1949 р. і Додаткові протоколи 1977 р. — права військовополонених». Підготуйте короткий порівняльний огляд норм, які визначають статус військовополонених, їхній захист, обов'язки сторін конфлікту. Завдання: знайдіть конкретні статті документів і коротко поясніть їх зміст.	2	5
	Аналітична записка. «Роль Міжнародного комітету Червоного Хреста у переговорах про полонених». Опишіть, які функції має МКЧХ під час конфліктів: верифікація списків, посередництво, доступ до полонених, гуманітарні місії. Проаналізуйте конкретний випадок участі МКЧХ.	2	5
	Дослідження. «Алгоритм переговорів щодо обміну військовополоненими». Опишіть етапи переговорного процесу (ініціація, узгодження, посередництво, реалізація домовленостей). Наведіть приклади реальних кейсів, де обмін полоненими відбувся успішно або зірвався — і проаналізуйте причини.	2	5
	Кейс-дослідження: «Вихід оборонців з “Азовсталі” у травні 2022 року». Проаналізуйте цю подію як переговорний процес у межах міжнародного гуманітарного права. Зверніть увагу на ролі сторін, посередників, ризику, морально-етичні аспекти та наслідки. Форма подачі: короткий письмовий аналітичний звіт.	2	5
8	Тематичне дослідження. «Інформаційна складова переговорів: правда, маніпуляції, пропаганда». Розгляньте, як інформаційна політика сторін впливає на процес переговорів про полонених або капітуляцію. Проаналізуйте приклади офіційних заяв, медіа-кампаній, психологічних операцій.	2	5
	Критичний аналіз документа. «Третя Женевська конвенція (1949) — реалії XXI століття». Проаналізуйте, наскільки положення Конвенції про поводження з військовополоненими відповідають сучасним війнам (гібридним, з використанням приватних військових компаній, дронів тощо). Запропонуйте можливі напрями оновлення норм МГП.	2	5
	Практичне завдання. «Розробка умов гіпотетичного обміну військовополоненими». Створіть короткий сценарій переговорів між двома сторонами конфлікту. Потрібно визначити: 1) учасників, 2) предмет переговорів, 3) можливі ризики, 4) умови обміну, 5) способи верифікації. Оцінюється логічність, знання норм МГП та реалістичність сценарію.	2	5
	Історико-аналітичне завдання. «Відомі капітуляції XX–XXI століть: спільні риси і відмінності». Обрати дві події (наприклад,	2	5

	капітуляцію Японії 1945 р. та вихід з Алеппо 2016 р.) і порівняти їх: контекст, умови, наслідки, роль міжнародних посередників.		
	Рефлексійне завдання. «Що означає гуманність у війні?». Напишіть коротке есе про те, як ви розумієте поняття гуманності під час війни. Як поєднати виконання бойового обов'язку і дотримання норм гуманітарного права?	2	5
Модуль 5			
9	Конфлікт через культурний контент у ЗМІ. Кейс: публікація про етнічні або релігійні групи, що викликала скандал. Завдання: скласти меморандум для редакції, як вести переговори з постраждалими громадами.	2	5
	Медіа і культурна апропріація. Кейс: скандал у кінематографі або музичній індустрії через публікації/рецензії. Завдання: підготувати короткий аналітичний меморандум для продюсерів/редакції, як вести переговори з постраждалими громадами і медіа.	2	5
	Медіа як посередник у міжетнічному конфлікті. Кейс: публікація, яка допомогла організувати діалог між різними громадами (наприклад, статті про спільні проекти). Завдання: скласти рефлексивне есе 2–3 сторінки, оцінити роль медіа у пом'якшенні конфлікту.	2	5
	Соціальні мережі як платформа ескалації. Кейс: конфлікт у Twitter/FB через суперечливу статтю. Завдання: підготувати стратегію комунікації для журналістів (1–2 стор.), щоб зменшити напруження.	2	5
	Етичні дилеми журналіста у конфлікті. Кейс: реальний випадок, коли журналіст мав вибір між оприлюдненням і безпекою учасників конфлікту. Завдання: підготувати есе на 2–3 сторінки, оцінити наслідки та обґрунтувати рішення.	2	5
10	Витік внутрішньої інформації у медіа. Кейс: реальний випадок витоку інформації з редакції чи державного відомства, що спричинив конфлікт між сторонами. Завдання: скласти аналітичну таблицю: сторони, інтереси, дії журналістів, реакції, наслідки. Форма результату: таблиця 1–2 сторінки.	2	5
	Медіа-маніпуляції під час політичної кризи. Кейс: витоки інформації або спотворені повідомлення у соцмережах під час політичних протестів. Завдання: підготувати короткий аналітичний звіт із прикладами тактик маніпуляції та їхнього впливу на переговори.	2	5
	Міжнародний медіа-скандал. Кейс: приклад міжнародного інциденту (наприклад, витік дипломатичних документів або резонансна публікація). Завдання: скласти аналітичну таблицю переговорів, вказати сторони, дії, роль медіа, наслідки.	2	5
	Роль ЗМІ у мирних переговорних процесах. Кейс: медіа, що публікували інтерв'ю чи репортажі для сприяння переговорам (наприклад, у локальних конфліктах). Завдання: скласти структурований звіт із описом механізмів впливу ЗМІ та результатів переговорів.	2	5
	Використання медіа для легітимізації рішень. Кейс: публікації, які підтримували або критикували рішення державних органів у конфліктних ситуаціях. Завдання: скласти міні-аналітику (1 стор.) із оцінкою ефективності медіа у підтримці переговорного процесу.	2	5

Критерії оцінювання самостійної роботи

Бал	Критерій
5	Здобувач демонструє повне засвоєння теоретичного матеріалу теми, використовує не лише рекомендовану, а й додаткову літературу, проявляє творчий підхід. Чітко володіє поняттями та теорією, вміє застосовувати їх у аналізі конкретних ситуацій або практичних завдань. Висновки обґрунтовані аргументами, наведено вдалі приклади з реальних подій. Оформлення відповіді логічне, послідовне та грамотне.
4	Здобувач засвоїв основний теоретичний матеріал і правильно застосовує знання для розв'язання поставленого завдання, хоча може бути незначна нестача глибини або окремі дрібні помилки. Відповідь структурована і зрозуміла, аргументація послідовна, висновки сформульовані зрозуміло. Використано необхідні терміни й поняття; оформлення послідовне та акуратне.
3	Здобувач демонструє базове розуміння теми, але деякі аспекти розкриті поверхово, є знання ключових понять, але відчуваються прогалини. Можливі неточності або неповні пояснення. Аргументи можуть бути не до кінця розвинуті, висновки частково обґрунтовані. Структура роботи присутня, але може бути недостатньо чіткою чи логічною.
2	Здобувач демонструє значні прогалини у знаннях, не досконало володіє основними поняттями теми і не може впевнено застосувати їх на практиці. Інформація подається уривками, аргументація слабка або непереконлива. Можуть бути суттєві фактичні помилки, висновки поверхневі. Структура відповіді порушена, описані процеси/явища заплутані або нечіткі.
1	Здобувач практично не опанував навчальний матеріал, не знає основних понять і термінів. Відсутня аргументація чи логіка викладу. Відповідь фрагментарна, без чіткої структури і висновків. Можливе переважне копіювання без власного аналізу, відсутня самостійна думка.

6.3. Форми проведення модульного контролю та критерії оцінювання

Виконання модульних контрольних робіт здійснюється в електронному вигляді. Модульний контроль знань студентів здійснюється після завершення вивчення навчального матеріалу змістового модуля.

Модульна контрольна робота проводиться у вигляді тестів та есе-аналіз запропонованого кейсу.

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

На кожну модульну роботу — 12 тестів. Кожен тест оцінюється в 1 бал.

Есе-аналіз кейсу — обсяг 1-2 сторінки тексту Times New Roman A4 14 кегль 1.5 інтервали.

Критерії оцінювання есе / аналізу кейсу

12–13 балів. Робота демонструє комплексне, системне розуміння теми. Здобувач повністю володіє теоретичними підходами та понятійно-

категоріальним апаратом, самостійно аналізує ситуацію, застосовуючи як рекомендовану, так і додаткову літературу. Аргументація переконлива, логіка викладу послідовна. Наведено доречні приклади, продемонстровано творчий підхід і глибоке аналітичне мислення. Висновки чіткі, обґрунтовані, робота грамотно структурована та оформлена без помилок.

10–11 балів. Робота свідчить про глибоке розуміння теми, упевнене володіння теоретичними знаннями та ключовими поняттями. Здобувач здатен правильно застосувати теорію до аналізу практичної ситуації, логіка викладу послідовна, висновки аргументовані. Є посилання на рекомендовані джерела, робота оформлена акуратно, хоча може бути незначна нестача аналітичної глибини чи прикладів.

7–9 балів. Робота засвідчує достатній рівень опанування матеріалу. Здобувач знає основні поняття, розкриває зміст теми, проте аналіз не завжди глибокий або узагальнення неповні. Аргументація в цілому логічна, але місцями поверхова. Приклади можуть бути обмежені або узагальнені. Висновки є, але не завжди повністю обґрунтовані. Оформлення здебільшого відповідає вимогам.

4–6 балів. Робота свідчить про часткове розуміння теми. Здобувач володіє лише базовими поняттями, аналіз поверховий, висновки загальні. Аргументація слабка або непослідовна, приклади відсутні або невдалі. Є помилки у визначеннях, порушено логіку викладу. Робота може містити фактичні неточності чи стилістичні недоліки.

0–3 бали. Робота свідчить про відсутність системного розуміння теми. Здобувач не володіє основними поняттями і теоретичними положеннями, не здатен застосувати знання до аналізу практичної ситуації. Відсутні аргументи, приклади та висновки. Матеріал подано хаотично або фрагментарно, наявні грубі помилки у змісті та оформленні.

6.4. Форми проведення семестрового контролю та критерії оцінювання

Форма проведення семестрового контролю — *залік*.

У процесі оцінювання навчальних досягнень студентів застосовуються такі методи:

- Методи усного контролю: індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда, залік.
- Методи письмового контролю: модульне письмове тестування, підсумкове письмове тестування, реферат.
- Комп'ютерного контролю: тестові програми.
- Методи самоконтролю: уміння самостійно оцінювати свої знання, самоаналіз.

Кількість балів за роботу з теоретичним матеріалом, на практичних заняттях, під час виконання самостійної роботи залежить від дотримання таких вимог:

- систематичність відвідування занять;
- своєчасність виконання навчальних та індивідуальних завдань;

- повний обсяг їх виконання;
- якість виконання навчальних та індивідуальних завдань;
- самостійність виконання;
- творчий підхід у виконанні завдань;
- ініціативність у навчальній діяльності;
- виконання тестових завдань.

6.5. Шкала відповідності оцінок

Оцінка	Кількість балів
Відмінно	90–100
Дуже добре	82–89
Добре	75–81
Задовільно	69–74
Достатньо	60–68
Незадовільно	0–59

7. НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНА КАРТКА ДИСЦИПЛІНИ

Разом 150 год., лекції — 16 год., практичні заняття — 24 год., самостійна робота — 100 год., модульний контроль — 10 год.

Модулі (назви, бали)	Змістовий модуль 1. Конфліктологія: огляд основних теорій та концепцій конфліктів і способів їх розв'язання (74 бали)		Змістовий модуль 2. Переговорний процес: стратегії та тактичні моделі (99 балів)	
Тема	1	2	3	4
Теми лекцій	Природа та типологія конфліктів (1 бал)	Основні теорії та концепції вирішення конфліктів (1 бал)	Стратегії переговорів на великих політичних та соціальних майданчиках: від позиційної боротьби до принципової інтеграції (1 бал)	Тактики переговорів: маневри, дедлайни, посередництво, спойлери та інформаційні операції (1 бал)
Теми практичних занять	Типологія конфліктів: від теорії до практики (11 балів)	Теорії вирішення конфліктів у дії (11 балів)	Переговорні стратегії. Формування ВАРНА та ЗОРА. Вправи (11 балів)	Переговорні тактики. Розбір кейсів (11 балів)
Самостійна робота	(5+5+5 балів)	(5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота 1 (25 балів)		Модульна контрольна робота 2 (25 балів)	

Модулі (назви, бали)	Змістовий модуль 3. Антитерористичні переговори: стратегії, тактики, кейси (99 балів)		Змістовий модуль 4. Переговори в умовах збройних конфліктів (99 балів)	
Тема	5	6	7	8
Теми лекцій	Кризові переговори при захопленні заручників: мета, моделі, психологія, етичні дилеми (1 бал)	Переговори під час захоплення стратегічних об'єктів: теорія, моделі, докладний аналіз кейсів (1 бал)	Гуманітарні переговори в умовах війни: коридори, евакуації, допомога (1 бал)	Переговори про капітуляцію, здачу, полон і обмін військовополонених (1 бал)
Теми практичних занять	Кризові переговори у ситуації захоплення заручників: практика прийняття рішень (11 балів)	Відпрацювання переговорних стратегій у ситуації загрози стратегічним об'єктам і критичній інфраструктурі (11 бал)	Стратегія припинення вогню та дипломатичні компроміси (11 балів)	Аналіз переговорних процесів щодо капітуляції та обміну військовополоненими: правові стандарти, ризики і практичні алгоритми (11 балів)

Самостійна робота	(5+5+5+5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота 3 (25 балів)		Модульна контрольна робота 4 (25 балів)	

Модулі (назви, бали)	Змістовий модуль 5. Переговори у ситуації культурних конфліктів та інформаційного впливу (119 балів)	
Тема	9	10
Теми лекцій	---	----
Теми практичних занять	Переговори у культурних конфліктах: ідентичність, цінності, традиції (11 балів) Розбір кейсів переговорів у культурних конфліктах (11 балів)	Роль медіа у переговорних процесах: вплив, посередництво, маніпуляції (11 балів) Розбір кейсів інформаційного впливу (11 балів)
Самостійна робота	(5+5+5+5+5 балів)	(5+5+5+5+5 балів)
Види поточного контролю	Модульна контрольна робота 5 (25 балів)	
Підсумковий контроль	ЗАЛІК	

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА

Основні:

1. Захарчин Р. М., Винничук Р. О. Управління конфліктами. Львів: Львівська Політехніка, 2020. 160 с.
2. Медіація. UA: нові підходи та інструменти менеджменту конфліктів у сучасних умовах. Колективна монографія партнерів проєкту Erasmus+ Медіація: Навчання та трансформація суспільства. MEDIATS 599010-ERP-12018-1-NL-ERPKA2-SVNE-JP / за ред. О. А. Седашової, О. М. Карпової. Київ: Університет економіки та права «КРОК», 2022. 187 с.
3. Рахліс В., Павленко О. Переговори і медіація: підручник, 2-е видання. Запоріжжя: «Гельветика», 2021. 334 с.
4. Тихомирова Є. Б., Постоловський С. Р. Конфліктологія та теорія переговорів: Підручник. 2-ге вид., випр. Суми: ВТД «Університетська книга», 2018. 239 с.
5. Фішер Р., Юрі У., Петтон Б. Шлях до ТАК. Як вести переговори, не здаючи позицій / пер. з англ. Київ : Основи, 2016. 220 с.

Додаткові:

1. Бернадський Б. В., Мілославська О. М. Сутність і природа міжнародного конфлікту та політичний компроміс: історичний погляд. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2021. № 8. URL: http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/8_2021/74.pdf
2. Гоцур О. *Media і міжконфесійні конфлікти: проблематика, концепти і візії*. SJS. 2020. № 4. С. 11–17.
3. Дмитрашко С. А. Аналіз переговорних кейсів: політико-культурні впливи на політичний процес. *Політикус : наук. журнал*. 2023. № 2. С. 96–101.
4. Долинська Л.В., Матяш-Заяц Л.П. *Психологія конфлікту*: навч. посіб. Київ: «Каравела», 2023. 304 с.
5. Женевська конвенція про поводження з військовополоненими від 12 серпня 1949 року (Третя Женевська конвенція). *Верховна Рада України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text
6. Калашлінська М.В. Роль медіації у політичних переговорах: переосмислення традиційних підходів. *Політичне життя*. (Лют 2024). С. 123–128. DOI: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2023.4.16>.
7. Капітоненко М. Г. Системний підхід в дослідженні міжнародного конфлікту. *Дослідження світової політики*. Вип. 20. Київ: ІСЕМВ НАНУ, 2002. С. 186–194.
8. Капітоненко М. Г. Традиційні міждержавні та внутрішні конфлікти в постбіполярній системі міжнародних відносин. *Актуальні проблеми міжнародних відносин*. Вип. 36, част. 2. Київ: ІМВ, 2002. С. 37–43.
9. Кубяк К. Терористичні дії на морях та океанах як загроза міжнародній безпеці. *Арсен@л – XXI*. 2005. № 1-4. С. 19–23.

10. Лепський М., Щербань, О., Бублєєв В. Класифікація переговорів в умовах війни. *Грані*. 2022. № 25(4). С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.15421/172249>
11. Переговори з терористами й піратами. Як це працює. *BBC News Ukraine*. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/media-57332928>
12. Перепелиця Н. Переговори в умовах конфліктів: стратегії деескалації та досягнення компромісу. *НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ «ПОЛІТИКУС»*. Вип. 2. 2024. С. 188–192.
13. Подра О., Лиса Д. Особливості врегулювання крос-культурних конфліктів в процесі здійснення зовнішньоекономічної діяльності. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення і проблеми розвитку*. № 2 (9), 2023. С. 94–103.
14. Рощина В. Як вести переговори з терористами? Інструкція від експерта. *Hromadske*. URL: <https://hromadske.ua/posts/yak-vesti-peregovori-z-teroristami-instrukciya-vid-eksperta>
15. Ситник Г. П. Воєнно-політичні конфлікти та міжнародна безпека: курс лекцій. Київ: ТОВ «САК Лтд.», 2023. 92 с. URL: <https://ipacs.knu.ua/pages/dop/336/files/f1eb24e2-deff-4a31-ad06-9848419f8d2c.pdf>
16. Скорофатова А.О. Інвективний дискурс: стратегія дискредитації та мовленнєві тактики її реалізації (на матеріалі статей українських ЗМІ “Українська правда” та “Український тиждень” (2013–2024 рр.)). *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. Серія: Філологія. Журналістика. Том 35 (74). № 2. 2024. Частина 2. С. 29–35. DOI <https://doi.org/10.32782/2710-4656/2024.2.2/05>
17. Скорофатова А.О. Переговори в умовах війни як медіаподія: вплив інформаційного середовища на гуманітарні домовленості (на прикладі російсько-української війни). *Зб. матеріалів Міжнародної наукової конференції “Трансформація журналістики в цифрову епоху”*, 4–5 березня 2026 року м. Рига, Латвійська Республіка. Рига, 2026.
18. Стаття 16. Умови ведення переговорів з терористами. *Протокол UA*. URL: https://protocol.ua/ua/pro_borotbu_z_terorizmom_stattya_16/
19. Типологізація виконавців терористичних актів. *Актуальні проблеми політики*: Зб. наук. пр. Одеса: Астропринт. 1998. Вип. 5. С. 141–144.
20. Типологізація тероризму. *Актуальні проблеми політики*: Зб. наук. пр. Одеса: Астропринт, 2001. Вип. 10. С. 263–266.
21. Moore C. W. *The Mediation Process: Practical Strategies for Resolving Conflict*. John Wiley and Sons, 2014.
22. Voss C. *Never Split the Difference: Negotiating As If Your Life Depended On It*. Random House Business, 2017.

9. ДОДАТКОВИ РЕСУРСИ

1. About the ICTY. *United Nations, International Residual Mechanism for Criminal Tribunals*. URL: <https://www.icty.org/en/about>
2. Conflict Prevention and Resolution. *OSCE*. URL: <https://www.osce.org/conflict-prevention-and-resolution>
3. Geneva Conventions and the law. *ICRC (International Committee of the Red Cross)*. URL: <https://www.icrc.org/en/geneva-conventions-and-law>
4. NUCLEUS information resources. *International Atomic Energy Agency*. URL: <https://www.iaea.org/resources/nucleus-information-resources>
5. Prevention and Mediation. *United Nations, Department of Political and Peacebuilding Affairs*. URL: <https://dppa.un.org/en/prevention-and-mediation>
6. Reports. *UNSMIL - United Nations Support Mission in Libya*. URL: <https://unsmil.unmissions.org/reports>
7. Truth and Reconciliation Commission, South Africa. *Britannica*. URL: <https://www.britannica.com/topic/Truth-and-Reconciliation-Commission-South-Africa>
8. Ukraine: Humanitarian Response and Funding Snapshot (January – June 2025) [EN/UK]. OCHA. URL: <https://www.unocha.org/publications/report/ukraine/ukraine-humanitarian-response-and-funding-snapshot-january-june-2025>
9. World Report 2023. Our annual review of human rights around the globe. *Human Rights Watch*. URL: <https://www.hrw.org/world-report/2023>